

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 104 јануари 2008

Saadi v. the United Kingdom - 13229/03

Пресуда 29.1.2008 [GC]

Член 5

Член 5-1-f

Спречување неовластено влегување во земја

Седумдневен притвор во прифатен центар за азилант кому му е одобрен „привремен влез“: *нема повреда*

Член 5-2

Информирање за причините за апсење

Одложување од 76 часа да се информира азилант кому му е одобрен „привремен влез“ за причините за негово подоцнежено притворање во прифатен центар: *повреда*

Факти: Апликантот, кој е Курд од Ирак, избегал од својата земја на потекло и пристигнал на лондонскиот аеродром „Хитроу“ на 30 декември 2000 година. Тој веднаш побарал азил и му бил одобрен „привремен влез“. При неговото пријавување кај органите за имиграција на 2 јануари 2001 година, тој бил притворен и префрлен во прифатниот центар „Оукингтон“, користен за азиланти за кои се сметало дека не постои веројатност да бегаат од законот и чии апликации можеле да се решаваат по брза постапка. На апликантот му бил врачен стандарден образец во кој биле објаснети причините за неговиот притвор и неговите права, но не било објаснето дека е притворен заради брза постапка. На 5 јануари 2001 година претставникот на апликантот бил информиран по телефон од службеник во службата за имиграција дека причината за притворот била тоа што апликантот е ирачки државјанин, кој ги исполнува критериумите за притвор во прифатниот центар. Барањето за азил на апликантот првично му било одбиено на 8 јануари 2001 година и формално му бил забранет влез во Обединетото Кралство. Следниот ден тој бил ослободен и последователно му бил одобрен азил, откако му била

прифатена жалбата на одлуката за забрана на влез. Тој побарал судска ревизија на одлуката за негово притворање. На крај, барањето било одбиено од Горниот дом, кој се изјаснил дека притворот во постапката во „Оукингтон“ е сразмерен и основан. Во пресудата од 11 јули 2006 година Советот на Европскиот суд се изјасни дека не е направена повреда на член 5 став 1 од Конвенцијата, туку повреда на барањето од член 5 став 2, според кое треба веднаш да се дадат причини за дејства (видете Информативна белешка бр. 88).

Закон: Член 5 став 1 (f) – (a) *Значење на фразата „да се спречи тој да направи неodobрен влез“;* Неопходно дополнение на правото на Државата да го контролира влегувањето и престојувањето на странци е да ѝ се дозволи да притвори можни имигранти кои аплицирале за дозвола за влез, без оглед дали со барање на азил или на друг начин. Додека не биде „одобрен“, секој влез е „неodobрен“ и притворот на лицето кое сака да влезе во земјата, а на кое му е потребно одобрение да го направи тоа, кое сè уште го нема добиено, би можело, без искривување на јазикот, да биде „за тоа да се спречи да направи неodobрен влез“. Судот не прифаќа дека штом барателот на азил ќе им се предаде на имиграциските власти, тој се обидува да направи „одобрен“ влез. Член 5 став 1 (f) не дозволува притвор само на лице за кое е докажано дека се обидува да ги избегне ограничувањата за влез. Такво толкување би било премногу тесно и недоследно со насоките и препораките на Обединетите нации и на Советот на Европа.

(б) *Арбитрарност:* Начелото дека притворот не треба да биде арбитрарен важи за притвор според првиот аспект на член 5 став 1 (f) (неodobрен влез) на истиот начин како што важи и за притвор според вториот аспект (депортирање или екстрадиција). Според тоа, не постои услов притворот основано да се смета за неопходен, и според начелото на пропорционалност се бара само притворот да не продолжи неосновано долго време. Согласно тоа, притворот според првиот аспект на член 5 став 1 (f) не е арбитрарен ако се задоволени четири услови: ако е спроведен во добра верба; ако тесно е поврзан со целта на спречување неodobрен влез во земјата; ако местото и условите на притворот се соодветни имајќи предвид дека притвореното лице можеби избегало од својата земја во смртен страв; и ако должината на притворот не го надминува времето што основано е потребно за целта што треба да се постигне.

Се прифаќа дека целта на режимот на притворање во „Оукингтон“ била да се обезбеди брзо решавање на околу 13.000 од приближно 84.000 барања за азил што во тоа време се поднесуваа годишно. Остварувањето на таа цел повлекувало закажување до 150 интервјуа дневно и дури и помали одложувања можело да ја нарушат целата програма. Апликантот бил селектиран за притвор врз основа на тоа дека неговиот предмет бил соодветен за решавање по брза постапка. Националните власти, значи, дејствувале во добра намера кога го притвориле апликантот. Всушност, политиката што стоеше зад создавањето на режимот на притворање во „Оукингтон“, главно, беше од полза на барателите на азил со експедитивно решавање на нивните барања. Исто така, притворот беше тесно поврзан со целта на спречување неodobрен влез бидејќи цел на притворот беше да им се овозможи на властите да го решат брзо и ефикасно барањето за азил на апликантот. Што се однесува до местото и до условите на притворот, центарот е посебно адаптиран за држење азиланти и нуди различни објекти за рекреација, практикување на верата, медицинска нега и, што е важно, правна помош. Апликантот не се пожалил на условите. Конечно, не може да се каже дека неговиот седумдневен притвор пред да биде ослободен дента откако му било одбиено барањето за азил во судот од прв степен, го

надминал периодот што основано е потребен за брза обработка на неговото барање на азил. Судот забележува и дека обезбедувањето поефикасен систем за решавање голем број барања за азил го прави непотребно прибегнувањето кон пошироко и посеопфатно користерење на овластувањата за притворање.

Заклучок: нема повреда (единаесет наспрема шест гласови).

Член 5 став 2 – Големiot совет се согласува со Советот дека генералните изјави – како што се парламентарни известувања – не може да ја заменат потребата за информирање на поединецот за причините на неговото апсење или притворање. Апликантот првпат дознал за вистинската причина за неговото притворање преку неговиот претставник на 5 јануари 2001 година, кога веќе бил во притвор 76 часа. Под претпоставка дека усно давање на причините на претставник ги задоволува барањата од член 5 став 2, толку долгото одложување не е усогласено со барањето причините да се дадат веднаш.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 41 – Утврдување повреда претставува доволно праведно задоволување.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.